

نیا کس

ایدیگرم فرزندان!
تو ای سیاهی و سردی همیشه مکتوبت
مرا پناه بده
به زیر سایه نروسی امرونی کوبت
به من بنجی دو پای بلند پولادین
که هیچ ماه نوزم ز لوزه ای زنی
که سخته گاه خود و بار دیگران باشم
که بار زندگی مردمان برم بر حوض
ندست بسته و سر بار دیگران باشم
به خود نگوم همان این جهان هستم
و هیچ کار نکو بر نیاید از دستم

x x x

لرد سیمت ۱۵۱
زاد